

har udover den bestaaende Ordning, til at udgjøre 270. Jeg indrømmer, at dette er et stort Tal, og jeg har heller ikke lagt fjerneste Dølgemaal derpaa, men som sagt, ogsaa Tal kunne overdrives. Forøvrigt har det ærede Medlem været noget i Misforstaaelse med Hensyn til Opfattelsen af de tjenstgjørende Befalingsmænds Stilling, og i det Foredrag, som han nylig holdt, kom han atter ind i en Misforstaaelse. Jeg er bleven gjort opmærksom paa, at dette fremtraadte paa en meget grel Maade i de Vædringsforslag, som det ærede Medlem forleden Dag forelagde os. Jeg udtalte den Gang min Tvivl om, at disse Vædringsforslag vare korrekte, og jeg anførte et Par Exempler paa deres Feilagtighed; senere er jeg bleven oplyst om, at de have været i en meget omfattende Grad usigtige, idet de indeholdt ikke mindre end 38 større og mindre Feil, saa at det ærede Medlem altsaa vilde have faaet os til at stemme for noget høist kuriøst Noget, dersom han havde faaet os til at vedtage dem her. — Forøvrigt foreligger der jo i dette Dieblit Betænkning fra Fællesudvalget, og da jeg ikke antager, at det er sandsynligt, at den vil komme til Behandling heri Thinget, saa ønsker jeg dog, da jeg nu har Ordet, at gjøre det høie Thing opmærksom paa de Forslag, som der ere fremsatte fra det ærede Medlems Side, og med ganske saa Ord at paapege Betydningen deraf. Hovedposten er Forslaget om at udvide Brigadernes Antal fra 5 til 6, det vil sige fra 20 til 24 Batailloner. Om det ærede Medlem nu har troet at kunne blive staaende herved, skal jeg ikke nærmere komme ind paa, men i Forbindelse hermed kan jeg ikke andet end gjøre opmærksom paa, at enten man bliver staaende ved 6 eller 7 Brigader, som rimeligvis vilde være blevet Resultatet, indeholder dette Forslag en Mærkelighed, og det er den, at medens der fremdeles kun skulde garnisoneres i Sjælland 3 Brigader Fodfolk, vilde Resultatet heraf være blevet, at medens nu $\frac{2}{5}$ af Fodfolket garnisoneres paa Sjælland, vilde efter det ærede Medlems Forslag Halvdelene komme dertil, eller med andre Ord, Forslaget vilde indeholde det Samme som Forlæggelse af een Brigade fra Vest for Store Belt til Øst for Store Belt, eller en Indskrænkning af de i Sjælland garnisonerende Batailloners Antal fra 18 til 12. Dersom det ærede Medlem gif videre og kom til 7 Brigader, veed jeg ikke, om Følgen deraf vilde være, at den syvende Brigade fik Garnisonssted paa Sjælland, idet han overlader Brigadefredsens Inddeling til kongelig Anordning. — Det andet Punkt er Udvidelsen af Fæstningsartilleriet, saaledes at det skulde udvides med 2 Linie- og 1 Forstærkningskompagni. Jeg nævner dette, ikke for nærmere at komme ind derpaa, thi Striden om den Betydning, der skal tillægges det have vi jo allerede tidligere udtæmpet. Forskjellige mindre væsentlige Bestemmelser skal jeg forbi-

gaa, men kun nævne dette, at man havde beholdt sig Forslag om at tiltræde Udvidelsen af Kjøbenhavns Bæbning fra 2 til 4 Batailloner og at give dem samme Ovelsestid, som der var tiltænkt Forstærkningsbataillonerne. Medens de Kjøbenhavnske Batailloner for Tiden kun exercere i 15 Dage fra Kl. 5 Eftermiddag, og de altsaa have Arbejdstiden den øvrige Dag fri, skulde de efter dette Forslag ligge til virkelig Tjeneste i 12 Dage. Ogsaa dette er et Punkt, som knytter sig til de Forudsætninger, vi ikke have kunnet eller villet være med til. Jeg dvæler ved disse optræde Loner fra Fællesudvalget, som nu have begrundt at lyde, og vil kun gjøre opmærksom derpaa, da jeg tvivler, om vi mulig komme til yderligere Behandling deraf.

Der er blevet mig sagt, at man fra flere Sider er i Tvivl om, hvilken Tillid man kunde skjænke de Tal og Beregninger, som jeg har tilbadt mig at gjøre saavel med Hensyn til det finantsielle Resultat af Forslaget som ogsaa Resultatet med Hensyn til Befolkningens personlige Byrder, og jeg skal da strax sige, at Forslagsstillerne have ikke kunnet forlange af den høitærede Regjering, at den skulde kunne paatage sig noget Ansvar for Detaillerne af Beregningen; det have vi selvfølgelig ikke kunnet forlange og have maattet være tilfredse med, at Regjeringen har kunnet acceptere Forslaget; men jeg skal tilføje, at ligesom jeg forleden Dag sagde, at de Tal, som ere angivne, fortjene fuldstændig Tillid, saaledes er jeg ogsaa istand til at kunne oplyse det høie Thing om, hvorfra de stamme. Jeg skal da villig erkjende, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, hvis jeg ikke feiler, har en væsentlig Fortjeneste af, at disse Tal ere komne tilstede. De stamme nemlig fra Krigsministeriet og ere udarbejdede af de samme Mænd, som foretage Beregningerne til Basis for Finantsbudgettet, men de have naturligvis ikke kunnet gennemføres i det detaillerede Omfang som ved Finantsbudgettet, thi det vilde have krævet et Arbejde paa flere Maanedre, og selv ved Nedsættelse af Udvalg var der ingen Udsigt til, at vi kunde have faaet en Beregning i den Grad detailleret, som der forudsættes for Vedtagelse af Finantsloven; men det er som sagt Beregninger, der ere foretagne af de samme Mænd og efter den samme Beregningsmaade som liggende Beregninger til tidligere Hærens orslag. Jeg tror altsaa, at man ikke behøver at tvivle om, hvilken Tillid man skal skjænke disse Tal; thi de ere saa paalidelige, som vi for Tiden paa nogen Maade kunne vente at faae dem, og jeg indrømmer, at vi som sagt vistnok skylde det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds væsentlig Treen for, at de ere tildelebragte.

Jeg vil slutte med den Bemærkning: Man har ment, at jeg for mit Vedkommende varmere end fornødent har udtalt mig om det foreliggende Forslag, og tilskrevet det en vis Sædeltjærlighed,